

beslutningsforslag står, at kvinder ikke skal ansættes på kvalifikationer, men på andre vilkår.

(Kort bemærkning).

Louise Frevert (DF):

Jeg har ikke på noget som helst tidspunkt sagt, at jeg ikke mente, at det var problematisk. Jeg mener heller ikke, at der ikke er kvalificerede kvinder nok, selvfølgelig er der det. Jeg er da helt sikker på, at talentmassen er der. De kvalificerede kvinder er der, men de er simpelt hen heller ikke selv gode nok til at komme frem.

Derfor synes jeg, at de ordninger, man har i eksempelvis Nykredit, og som jeg også nævnte i min ordførertale, er en strålende måde at gøre det på. Mænd har nemlig en helt anden holdning og kultur ude på arbejdsmarkedet, end kvinder har været vant til. Der er en masse kvinder i mellemliderstillinger, men de er ikke gode nok til selv at kvalificere sig til de højere stillinger. Det kan godt være, at de har kvalifikationer, men når jeg siger, at de ikke er kvalificerede til det, mener jeg, at de simpelt hen ikke er gode nok til at komme op og være fremme, fordi man ikke har haft den kultur. Det er den kultur på arbejdsmarkedet, man skal til at bearbejde.

Selvfølgelig er der mange kvinder, der er kvalificerede, men der er også nogle kvinder, der vælger ikke at bruge deres kvalifikationer. Det er så en anden del af det, men det skal de så lære.

(Kort bemærkning).

Lone Dybkjær (RV):

Jeg er altså lidt forbløffet over diskussionen om det her relativt simple beslutningsforslag. Ordet kvoter står der ikke, og ordet lovgivning står der ikke.

Selv om det her skulle blive vedtaget, står der jo ikke noget som helst om, at der skal lovgives. Der står, at ministeren skal indgå nogle aftaler, og det har da ikke noget med lovgivning at gøre – det kan ministeren jo sige, at ministeren vil – og så, at man skal sætte noget systematisk opdyrkning og styrkelse af den kvindelige talentmasse i gang. Det sker jo bl.a. ved oplysningsarbejde, som ministeren er så glad for.

Jeg synes, at vi skal tage en diskussion af det, der står her og indholdet i det og ikke en diskussion om en hel masse, der ikke står her, nemlig kvoter og lovgivning.

(Kort bemærkning).

Louise Frevert (DF):

For mig at se er kvoter og måltal noget, der er synonymt. I det øjeblik man vedtager et beslutningsforslag som det her, har man allerede bundet sig. Hvem siger, at de måltal, man opererer med her, vil være de rigtige? Hvem siger, at det er den rigtige måde at gøre det på, nemlig at pådutte nogle virksomheder at gøre det på den her måde? Det er den måde, jeg forholder mig til lovforslaget på, eller skal vi ikke rettere kalde det beslutningsforslaget. Det er det, jeg taler om her.

Om man vil kalde det det ene eller det andet er et spørgsmål om ordvalg.

(Kort bemærkning).

Lone Dybkjær (RV):

For det første er det et beslutningsforslag, det er ikke et lovforslag, det kan vi vel blive enige om.

For det andet synes jeg, at det er utroligt, at fru Louise Frevert mener, at måltal og kvoter er det samme. Det har ikke noget som helst med hinanden at gøre. Måltal er et måltal, det vil sige, at man f.eks. kan vedtage, at man gerne vil have 25 pct. kvinder, eller 3 pct. eller 50 pct., det er sådan set ligegyldigt, det er et måltal.

Derudover er der så nogle midler. Det kan være oplysningskampagner, det kan være kurser, det kan være løninitiamenter, det kan være mange ting, men det behøver overhovedet ikke at have noget med kvoter at gøre. Derfor forstår jeg ikke, at man stædigt fastholder, at måltal er noget, der kun kan løses med kvoter. Det synes jeg er utrolig gammeldags og firkantet, og det har under ingen omstændigheder noget at gøre med det forslag, som vi diskuterer nu.

(Kort bemærkning).

Louise Frevert (DF):

Jeg står fuldstændig uforstående over for fru Lone Dybkjærs synspunkter, for jeg troede, at man i Det Radikale Venstre var meget frihedstænkende og gik ind for frivillighed. Det gør man jo ikke i et forslag som det her.

Nu gentager jeg det en gang til, fordi det måske ikke helt er forstået, hvad jeg har sagt: For mig er det sådan, at man, i det øjeblik man har fastsat et måltal – det kan så være, som jeg vil medgive fru Lone Dybkjær, det ene eller det andet måltal, men det er stadig væk et måltal, der sigtes hen imod – har man centraliseret tingene, hvilket man har gjort i SF's forslag her.